

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4200/04
05.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Ружом Урошевић записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца ЈП "К" ДП "П", против решења Министарства финансија Републике Србије ... број ... од ... године, уз учешће заинтересованих лица Г. и Т., које заступа Ј., адвокат, у правној ствари експропријације, у нејавној седници већа одржаној дана 05.10.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије ... број ... од ... године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Одељења за имовинско-правне послове Општине ... број ... од ... године, којим су усвојени захтеви Т. и Г., те се у корист ЈП "К" ДП "П", уз правичну накнаду експропришу објекти који се налазе на катастарској парцели број ... као и предметна парцела у површини од 0.65.47 ха, у КО...

Тужилац оспорава законитост решења туженог органа због непотпуно утврђеног чињеничног стања и наводи да је погрешно утврђено да подносиоци захтева за експропријацију немају економски интерес за коришћење преосталих непокретности, јер су захтев поднеле у поступку експропријације катастарске парцеле број ... у КО ... Експропријација те парцеле ни на који начин није била од утицаја на њихову егзистенцију и није могла бити разлог за проширење експропријације на катастарску парцелу број ... у КО ... Даље наводи да раније експроприсано земљиште, као и преостало (за које се тражи проширење експропријације) није било основни извор прихода подносилаца захтева, нити су оне користиле објекте који се на њему налазе, пошто живе и раде у Београду. Предлаже да Врховни суд Србије тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу наводи да у свему остаје при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предлаже да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

Г. и Т., у својству заинтересованих лица, у одговору на тужбу наводе да су управни органи на правилан начин утврдили све релевантне чињенице, посебно околност да немају привредни интерес да користе преостали део непокретности, па предлаже да Врховни суд Србије тужбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 39. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" бр. 46/96) оценом навода у тужби, одговорима на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

По оцени Врховног суда Србије оспорено решење је незаконито јер је приликом његовог доношења погрешно примењено материјално право, односно одредба члана 10. Закона о експропријацији ("Сл. гласник РС" бр. 53/95) којом је прописано да, ако се приликом експропријације једног дела непокретности утврди да сопственик нема економског интереса да користи преостали део непокретности, односно ако је због тога на преосталом делу непокретности онемогућена или битно отежана његова егзистенција, експроприсаће се, на његов захтев, и тај део непокретности. Сопственик непокретности, у смислу наведене одредбе Закона може поднети захтев да му се експроприше преостали део непокретности, само у законито покренутом поступку експропријације дела непокретности, па је његово право условљено покретањем поступка експропријације који се односи управо на ту непокретност, односно њен део.

Како из списка предмета ове управне ствари произилази да су сопственици непокретности, у поступку експропријације катастарске парцеле број ... у КО ..., поднели захтев за експропријацију катастарске парцеле број ... у КО ..., односно целе катастарске парцеле, а не преосталог дела, и то у сасвим другој катастарској општини, по оцени Врховног суда Србије нису били испуњени услови за примену одредбе члана 10. Закона о експропријацији. Ова одредба Закона се према ставу Врховног суда Србије може применити само у случају ако се у поступку експропријације једног дела катастарске парцеле, која се означава бројем, класом, културом, површином и називом катастарске општине, утврди да сопственик нема економског интереса да користи преостали део непокретности, при чему се под преосталим делом подразумева управо преостали део оне катастарске парцеле од које се један део експроприше, а не и

подразумева управу престалим деловима катастарске парцеле од које се један делови експроприше, а не и било која друга парцела у другој катастарској општини.

У поновном поступку тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, имајући при том у виду да су правно схватање и примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу уважио и оспорено решење поништио, одлучујући као у диспозитиву пресуде на основу одредбе члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 05.10.2005. године, У.4200/04

Председник већа-судија,

Љубодраг Пљакић, с.р.

Записничар,

Ружа Урошевић, с.р.

За тачност отправка

сђ